

تأثیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها بر ارتقاء امنیت

عمومی تفرجگاه‌های شهری کرمانشاه

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۰/۱۴
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۲/۲۰

علی اصانلو^۱، محمدرضا پورغلامی سروندانی^۲، علی‌اکبر زمانی^۳ و رضا محمدی^۴

چکیده

زمینه و هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی میزان تاثیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها بر ارتقاء امنیت عمومی تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه انجام شد؛ بی‌توجهی به این موضوع می‌تواند در ناکارآمدی عملکرد پلیس و افزایش میزان جرم و ناامنی باوجود افزایش توانمندی‌های انسانی و فنی مؤثر باشد. **روش:** این مطالعه از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی-تحلیلی است که به‌روش پیمایشی انجام شد. جامعه آماری شامل رؤسای کلانتری‌ها، دادرسای عمومی و انقلاب، شهرداری و اداره میراث فرهنگی و گردشگری شهرستان کرمانشاه به تعداد ۱۴۱ نفر برآورد و با استفاده از فرمول کوکران ۱۰۳ نفر به‌عنوان نمونه به‌روش تصادفی انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه محقق‌ساخته بود که روایی آن از طریق روایی محتوایی و صوری از نوع کیفی بررسی شد و برای بررسی پایایی آن، ضریب آلفای کرونباخ برای همه متغیرها، بالای ۰/۷ به‌دست آمد. تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون رگرسیون خطی و گام به گام بررسی شد.

یافته‌ها: براساس آزمون رگرسیون خطی ساده، تمام متغیرهای تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهری در سطح اطمینان کمتر از ۰/۰۵ تاثیر دارند. براساس نتایج معادله رگرسیون گام به گام در گام اول ضریب تعیین ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه فقط بر حسب تعامل با دادرسای عمومی و انقلاب ۰/۳۶ حاصل شد. در گام دوم، مقدار ضریب تعیین ۰/۳۸ به‌دست آمد که نشان داد تعامل با دادرسای عمومی و انقلاب و شهرداری، هر دو با هم می‌توانند ۳۸ درصد از تغییرات ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهری را تعیین کنند.

نتایج: متغیر تعامل با دادرسای عمومی و انقلاب، سهم بیشتری نسبت به سایر متغیرها در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهر کرمانشاه دارد و در درجه بعدی تعامل با شهرداری و اداره میراث فرهنگی و گردشگری به‌ترتیب بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های این شهرستان تاثیر دارند.

کلیدواژه‌ها: تعامل برون‌سازمانی، کلانتری، امنیت عمومی، تفرجگاه‌های شهری، کرمانشاه

□ **استناد:** اصانلو، علی؛ پورغلامی سروندانی، محمدرضا؛ زمانی، علی‌اکبر؛ محمدی، رضا (بهار، ۱۳۹۸). تاثیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها بر ارتقاء امنیت عمومی تفرجگاه‌های شهری کرمانشاه. *فصلنامه پژوهش‌های مدیریت/انتظامی*، ۱۴(۱)، ۵۵-۷۶.

۱. استادیار گروه جغرافیا، دانشکده فرماندهی و ستاد، دانشگاه علوم انتظامی امین. (نویسنده مسئول). رایانامه: ali.osanlu@yahoo.com

۲. استادیار گروه جغرافیا، دانشکده فرماندهی و ستاد، دانشگاه علوم انتظامی امین. رایانامه: rezamrps@yahoo.com

۳. استادیار گروه امنیت داخلی، دانشکده فرماندهی و ستاد، دانشگاه علوم انتظامی امین.

۴. کارشناس ارشد فرماندهی و مدیریت انتظامی، دانشکده فرماندهی و ستاد، دانشگاه علوم انتظامی امین.

مقدمه

پلیس پیشگیری ناجا (به‌ویژه کلانتری‌ها و پاسگاه‌های انتظامی) که خط مقدم اقدام‌های انتظامی پیشگیرانه در گستره جغرافیایی کشور محسوب می‌شود با درک ضرورت تعامل با سازمان‌های رسمی افزون بر اقدام‌های سخت‌افزاری، اقتدارگرایانه و پیشگیرانه، به اقدام‌های ایجابی، فرصت‌ساز و قابلیت‌ساز از جمله روش‌های جامعه‌محوری، تعامل و مشارکت همگانی مبتنی بر تعامل برون‌سازمانی نیز متوسل شده است. در این میان، به‌موازات نهادهای گوناگون، کلانتری‌ها و به‌ویژه رؤسای کلانتری‌ها نیز نقش ویژه‌ای در پیشگیری از بزهکاری اعم از پیشگیری کیفری (انتظامی و قضایی) و غیرکیفری (وضع‌ی و اجتماعی) در راستای ارتقاء امنیت عمومی در شهرها را برعهده دارند. با توجه به هدف پژوهش حاضر، پژوهشگران معتقدند که تعامل‌های برون‌سازمانی پلیس (به‌ویژه رؤسای کلانتری‌های شهر کرمانشاه) با سازمان‌های رسمی و غیررسمی می‌تواند در کاهش، کنترل و پیشگیری از جرائم و به‌دنبال آن ارتقاء امنیت در حوزه تفرجگاه‌های شهری نقش اساسی داشته باشد. بنابراین صرف وجود نیروهای قهریه و قانونی برای ایجاد امنیت در یک جامعه، محله و یا منطقه کافی نیست و در این‌باره نیازمند همکاری و ارتباط (تولید و تبادل اطلاعات و یافته‌های علمی) سازمان‌های مختلف رسمی از قبیل شهرداری‌ها، دادسرای عمومی و انقلاب و اداره میراث فرهنگی و گردشگری است. به‌عبارت دیگر، همه نهادهای اجتماعی و سازمان‌های رسمی در تأمین و حفظ امنیت عمومی، همراه با پلیس، سهیم هستند (عبدالرحمانی و حبیب‌زاده، ۱۳۹۵، ص. ۲۶۱). ارتباطها و تعامل‌های برون‌سازمانی تا اندازه زیادی می‌تواند در جریان ارائه اطلاعات از راه فناوری‌های نوین اطلاعاتی، برای سازمان‌هایی که در این فرایندها شرکت دارند، موثر باشد. ارتباطها (تعامل‌ها) اگرچه مسئولیت‌های خطیری برای سازمان‌های دخیل در آن به‌وجود می‌آورد، ولی بسیاری از هزینه‌های جاری و سالانه ارتباطی را کاهش داده، قابلیت‌های سازمان را در رسیدن به هدف‌های فردی و مشترک افزایش می‌دهد (آقاجانی، ۱۳۸۸، ص. ۴۵).

با این‌که کارکردهای مثبت زیادی برای ارتباط‌های برون‌سازمانی در حل مشکل‌ها قایل شده‌اند، اما مروری بر نتایج پژوهش‌هایی که تاکنون در بسیاری از حوزه‌های فعالیت پلیس، که مهم‌ترین آنها جرم، انحراف و آسیب‌های اجتماعی و برقراری امنیت است، انجام گرفته، نشان می‌دهد که

تعامل‌های برون‌سازمانی سازمان‌های دخیل در موضوع‌های مرتبط با پلیس (مانند بلایای طبیعی، فحشا، فساد اداری، جرائم رایانه‌ای و خشونت در مدارس) به‌علل گوناگون چندان موفقیت‌آمیز نبوده است. اگرچه اقدام‌های شخصی برخی از رؤسای کلانتری‌ها با برخی از سازمان‌های رسمی وجود داشته، اما این اقدام‌ها با کاستی‌های فراوانی روبه‌رو است. همچنین ارتباط‌های برون‌سازمانی با سازمان‌های مدنی، چندان مشخص و مدون نیست و مورد اقبال لازم قرار نگرفته است. یکی از ویژگی‌های پلیس جامعه‌محور، استفاده از ظرفیت و توانمندی و مشارکت و تعامل جامعه در مواجهه با معضل‌ها، مسایل، ناهنجاری‌ها و جرائم است. پلیس و به‌ویژه رؤسای کلانتری‌ها، بدون تعامل و مشارکت سایر نهادها نمی‌توانند در پیشگیری از وقوع جرائم و افزایش ایمنی، موفق شوند. اهمیت این موضوع، در این است که با تعامل و ایجاد اجماع از طریق مذاکره و گفتگو، تمام سازمان‌های رسمی و به‌ویژه غیررسمی می‌توانند به ایجاد تفاهم و تعامل سازمانی مناسب برای اجرای طرح‌ها و مداخله‌های پیشگیرانه کمک کنند (حبیب‌زاده، ۱۳۹۳، ص. ۴۷-۴۸). تعامل برون‌سازمانی با سازمان‌های رسمی در پیشگیری از جرم و ارتقاء امنیت افزون بر کاستن از بار مسئولیت و هزینه‌های ناجا، با افزایش تعامل پلیس با جامعه، زمینه‌های جامعه‌محوری پلیس را نیز فراهم می‌کند. مدیریت نحوه تعامل و ایجاد اجماع میان سازمان‌های کنشگر از راه مذاکره و گفتگو می‌تواند به ایجاد تفاهم و تعامل سازمانی مناسب برای اجرای طرح‌ها و مداخله‌های پیشگیرانه کمک کند. یکی از نتایج آن، توجه به نقش مشارکت و تعامل برون‌سازمانی سازمان‌های رسمی با پلیس در حوزه تفرجگاه‌های شهری است، زیرا یکی از دغدغه‌های اصلی در حوزه‌های گردشگری و تفرجگاه‌ها، افزایش امنیت فضا از نظر فیزیکی و روانی است؛ زیرا نبود امنیت در فضاهای عمومی شهری، به افزایش رفتارهای ناهنجار کمک می‌کند.

نامنی‌های در تفرجگاه‌های شهری کرمانشاه، می‌تواند باعث کاهش حضور شهروندان در فضاهای شهری به‌ویژه در ساعات شبانه‌شده و از سرزندگی فضا بکاهد، بنابراین ضرورت دارد با رویکرد علمی موضوع مورد مطالعه قرار گرفته تا ضمن بررسی نقش تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهری کرمانشاه، راهکارهای کاربردی در افزایش احساس امنیت از طریق فعال کردن سایر سازمان‌ها و نهادهای برون‌سازمانی بررسی

شود. با توجه به اینکه پلیس یکی از سازمان‌های اصلی مرتبط با این موضوع است، بررسی میزان تاثیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌های شهر کرمانشاه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، زیرا می‌تواند در پیشگیری از روند افزایش قانون‌گریزی و به‌دنبال آن افزایش امنیت مؤثر باشد؛ همچنین بی‌توجهی به این موضوع می‌تواند در افزایش میزان جرم و ناامنی باوجود افزایش توانمندی‌های انسانی و فنی مؤثر باشد. بنابراین، مسئله اساسی پژوهش حاضر آن است که تعامل‌های برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها به چه میزان در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهری مؤثر است؟

مبانی نظری

درخصوص نظریه‌های تعامل‌های بین سازمان برای غلبه بر مشکل‌ها باتوجه به کانال‌های ارتباطی سه تقسیم‌بندی اساس ارائه شده است: الف، تعامل‌هایی که مبتنی بر استفاده از کانال‌های ارتباطی سنتی (نامه‌ها، پیک، گفت‌وگو و نشست‌های دوستانه) هستند، ب. تعامل‌هایی که با استفاده از کانال‌های ارتباطی رسانه‌ای و نوین (تله‌کنفرانس، تلفن تصویری، نمابر تصویر ثابت، رایانامه، صفحات وب و تابلوهای الکترونیکی) صورت می‌گیرند و ج. تعامل‌هایی که نهادها و سازمان‌ها از هر دو نوع کانال ارتباطی به‌طور همزمان سود می‌برند (آقاجانی، ۱۳۸۸، ص. ۷۶). در دسته‌بندی دیگری می‌توان ارتباطات برون‌سازمانی را در سه سطح اصلی، یعنی خرد و میانه و کلان تقسیم‌بندی کرد. نظریه‌های «تحولی»، «سوراخ ساختاری»، «نظریه همکاری یا پیوند»، «نظریه کالای عمومی»، «نظریه همکاری - رقابت»، و «نظریه سهام‌داران» از نظریه‌های مرتبط با این موضوع هستند. برای نمونه می‌توان به مشارکت یک شهروند با پلیس برای دستگیری سارق یا قاچاقچی که جرمی مرتکب شده، را در سطح فردی، همکاری یک کلانتری با یک سازمان (در این پژوهش شهرداری، دادسرای عمومی و انقلاب و اداره میراث فرهنگی و گردشگری) یا گروه کوچک (مانند صنف پزشکان، بازاریان یا داروسازان) برای به‌دام انداختن گروهی از داروفروشان غیرقانونی را در سطح میانه و همکاری و مشارکت سازمان پلیس با نهادهای اجتماعی را در سطح کلان اشاره کرد. ویژگی اساسی این مشارکت‌ها در تامین امنیت است که تقریباً یک طرف تمام سطوح یادشده فاقد

قالب، چارچوب‌ها و قواره‌های قانونی و رسمی هستند.

به باور برخی از پژوهشگران، گرانیگاه تعامل، همکاری نهادها و سازمان‌های اجتماعی با پلیس، پیشگیری یا کنترل جرم است. فهرست اشخاص و نهادهای بالقوه برای همکاری با پلیس گسترده است که می‌تواند مالکان اموال، والدین، مالکان مغازه‌ها، شرکت‌های بیمه، صاحبان پیشه، بازرسان و محافظان امنیتی خصوصی (پلیس خصوصی)، پلیس محله (نگهبانان محله) و دیگر نهادهای جامعه را شامل شود. درحقیقت، هر شخص یا نهادی که با پلیس برای به‌عهده گرفتن برخی از نقش‌ها در کنترل یا پیشگیری از جرم همکاری می‌کند، می‌تواند به‌عنوان طرف تعامل به‌رسمیت شناخته شوند. این همان چیزی است که «بوئرگر»^۱ و «مازرول»^۲ (۱۹۹۸، ص. ۳۰۲) از آن باعنوان «هدف‌های پیوسته» یا «مازرول» و «روئل»^۳ (۱۹۹۸، ص. ۳۸۱)، به‌عنوان حاملان «مسئولیت عمومی» یاد کرده‌اند.

در برخی از کشورها، سرمایه‌گذاران یا متصدیانی وجود دارند که با پلیس به‌عنوان اهرم‌های مناسب در کنترل معضل جرم همکاری دارند. درحقیقت، نقش‌ها و مسئولیت‌های سازمان‌های رسمی در تعامل با پلیس می‌تواند به‌سرعت تغییر کند و گاهی این تعامل دوسویه با توجه به شرایط خاص نسبت به مشکل‌های موجود شکل می‌گیرد. بنابراین گرانیگاه تعامل پلیس با نهادهای اجتماعی از یک‌سو، تحمیل مسئولیت عمومی پیشگیری از جرم توسط پلیس با هدف ارتقاء امنیت عمومی به‌ویژه در حوزه تفرجگاه‌های شهری و ازسوی دیگر پذیرش مسئولیت یادشده توسط نهادهای رسمی است.

به‌منظور ضابطه‌مند کردن همکاری نهادهای اجتماعی همانند آنچه در بعضی از کشورها دیده می‌شود، ضروری است قانونگذار، ابعاد و حدود وظایف این نهادها را در تعامل با پلیس به‌منظور پیشگیری از جرم تبیین کند. در آمریکا رایج‌ترین بنیان‌های تقنینی شامل: نظارت شخص ثالث در قوانین محلی، ایالتی، فدرالی (شامل احکام شهرداری و آیین‌نامه‌های شهری)، کدهای سلامت و امنیت، استانداردهای یک شکل‌سازی ساختمان‌ها، و قوانین

کاهش دامنه مواد مخدر، و پروانه فروش مواد الکلی است. البته قانونگذار نیاز ندارد تا به‌طور مستقیم با پیشگیری و کنترل جرم در ارتباط باشد، در واقع، بیشتر شیوه‌های همکاری از قوانین و مقرراتی ناشی می‌شود که وصف کیفی ندارند و عنوان قانون مجازات بر آن‌ها صدق نمی‌کند؛ از جمله می‌توان به قوانین امنیت، سلامت و معیارهای یک شکل‌سازی ساختمان‌ها در آمریکا اشاره کرد. از آنجا که بیشتر تدابیر اجتماعی مقابله با جرم از منابع غیرکیفری سرچشمه می‌گیرد، ضروری است قانونگذار ایران نیز به این مهم توجه کند. چه بسا به‌صورت خیلی محدود درخصوص بعضی از نهادهای اجتماعی نوعی تکلیف به همکاری نیز تعیین شده است؛^۱ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که مبنای حقوقی این تعامل به‌طور معمول، در آیین‌نامه‌ها و قوانین متفرقه دیده می‌شود نه در قوانین کیفری که نیازمند قانونگذاری منطقی است (نجفی ابرندآبادی، ۱۳۸۷، ص ۱۳۲). همچنین «جونز»^۲ (۲۰۰۴) معتقد است، روابط مستحکم یک سازمان با سایر سازمان‌ها آثار حوادث نامشخص و غیرقابل پیش‌بینی را کاهش داده و انطباق و سازگاری از راه افزایش تسهیم ارتباطات و اطلاعات را ارتقاء می‌بخشد. «جونز» همچنین گزارش کرده که حوزه ارتباطات بین سازمانی در دهه ۱۹۹۰ شاهد افزایش میزان پژوهش‌های مربوط به مدیریت بحران در موضوع‌های عمومی و به‌ویژه در چالش‌های اجتماعی مانند ترافیک، حوادث و بلایای طبیعی، پیشگیری از جرم، امنیت و ارتقاء سرمایه اجتماعی بوده است. این پژوهش‌ها، آثار راهبردهای مدیریتی از راه ارتباطات بین سازمان‌ها برای حفظ یک تصویر مثبت را مورد بررسی قرار داده‌اند (جونز، ۲۰۰۴، ص. ۷۲۵).

«ابراهیمی» (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «بررسی نقش تعامل برون‌سازمانی پلیس در مدیریت پیشگیری از جرایم شرق تهران» به بررسی رابطه تعامل‌های برون‌سازمانی ناجا در پیشگیری از جرایم شهرستان‌های ورامین و قرچک پرداخته است. جامعه آماری این پژوهش شامل کارشناسان معاونت‌های ستادی و رؤسای کلانتری‌های شهرستان ورامین و قرچک بودند.

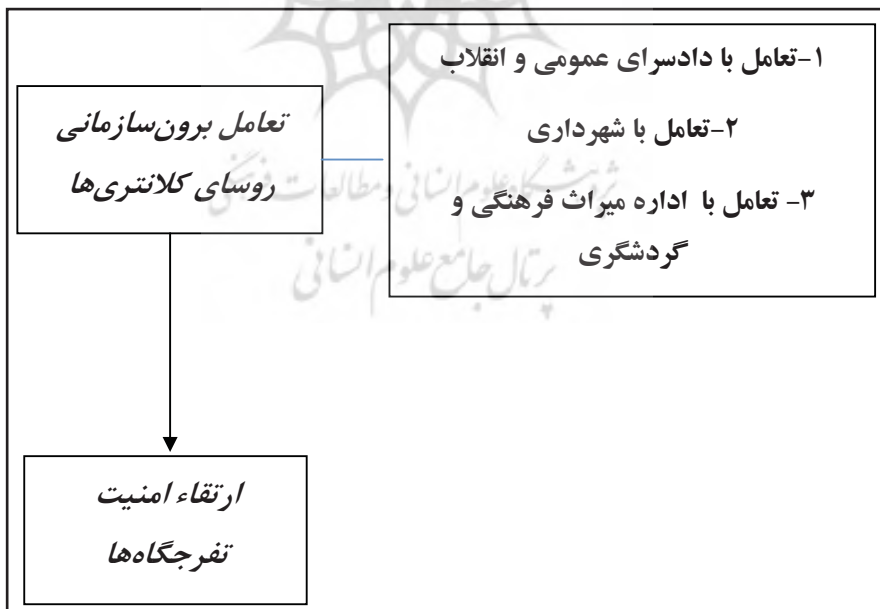
۱. براساس ماده ۲۴ قانون مبارزه با مواد مخدر، هریک از اعضای شورای اسلامی روستا موظف است، به‌محض آگاهی از کشت خشکاش یا شاهدانه در حوزه روستا، مراتب را به دهدار یا نزدیکترین پاسگاه نیروی انتظامی اطلاع دهد.

پژوهش یادشده به این نتیجه رسیده است که تعامل کلانتری‌های این شهرستان‌ها با مدارس، قوه قضاییه و شهرداری دارای توزیع نرمال بوده و تعامل پلیس با مدارس، قوه قضاییه، شهرداری در سطح اطمینان ۹۵ درصد، مثبت و معنادار است. «ایران‌نژاد» (۱۳۹۳) در پژوهش خود به بررسی ارتباطات بین سازمانی در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها و گردشگاه‌های استان گلستان پرداخته است. جامعه آماری پژوهش مدیران لایه اول و دوم فرماندهی انتظامی استان گلستان هستند. نتایج نشان داده است که چهار بعد ارتباطات بین سازمانی یعنی همکاری، هماهنگی، حمایت و رقابت بین سازمانی بر ارتقاء امنیت در استان گلستان موثر هستند. «زنگنه» و «شرفی» (۱۳۹۳) نیز به تحلیل عوامل موثر بر احساس امنیت اجتماعی در پارک‌های شهر اصفهان پرداخته‌اند. جامعه آماری پژوهش آنان شامل ساکنان شهر اصفهان بود. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که بیشتر افراد میزان امنیت اجتماعی پارک را در سطح پایین ارزیابی کرده‌اند. از دیگر نتایج این پژوهش می‌توان به امنیت بیشتر پارک‌های مرکز شهر در مقایسه با پارک‌های حاشیه شهر پرداخت. همچنین بی‌نظمی اجتماعی و کاهش کنترل رسمی از عوامل کاهش امنیت پارک‌ها هستند. «کشتکار» و «عبدالرحمانی» (۱۳۹۳) به بررسی نقش تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری در پیشگیری از جرائم در شهر کرمانشاه پرداخته‌اند. جامعه آماری این پژوهش شامل رؤسای کلانتری‌ها و سازمان‌های رسمی شهر کرمانشاه بودند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که متغیرهای مهارت‌های ارتباطی کلامی و غیرکلامی، تعامل‌های رسمی و تعامل‌های غیررسمی به‌طور هم‌زمان رابطه معنی‌داری با متغیرهای تعامل‌های برون‌سازمانی در پیشگیری از جرائم دارند. «شیراوژن» و «کرمی» (۱۳۹۲) در پژوهش خود با عنوان «بررسی رابطه نیروی انتظامی و امنیت تفرجگاه‌ها با کمک سازمان‌های مردم‌نهاد در استان لرستان»، به این نتایج رسیدند: ۱- گسترش و تقویت هماهنگی بین دولت و مردم در چارچوب سازمان‌های مردم‌نهاد سبب ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها شده است؛ ۲- سازمان‌های مردم‌نهاد به‌منظور ایجاد احساس امنیت تفرجگاه‌ها و به‌وسیله ارتباط میان شهروندان، سبب مشارکت مردمی مطلوبی برای ایجاد امنیت و کمک به نیروی انتظامی شده‌اند. «محمدنژادآبادی»، «بابائیان»، «داوودیان» و «سالار» (۱۳۹۲) در پژوهشی با عنوان «نقش فرماندهان و مدیران امنیتی و انتظامی در احساس امنیت صنعت گردشگری در استان مازندران»

در جامعه آماری شامل فرماندهان و مدیران امنیتی به این نتیجه رسیدند که رابطه معناداری بین انتقال صحیح و به‌موقع اطلاعات فرماندهان و مدیران امنیتی و انتظامی و احساس امنیت صنعت گردشگری وجود دارد. «پهلوان دلیر» (۱۳۹۱) در پژوهش خود با عنوان «شناسایی علل ارتقاء احساس امنیت در پارک جنگلی گلستان» به مطالعه عوامل ارتقاء احساس امنیت در پارک جنگلی گلستان پرداختند. جامعه آماری این پژوهش شامل گردشگران استان گلستان بود. نتایج نشان داد عوامل و مولفه‌های مختلفی در افزایش میزان احساس امنیت مسافران موثر بوده که براساس اولویت، مولفه آموزشی، بلوک‌بندی و حضور به‌موقع کارکنان پلیس در افزایش و ارتقاء احساس امنیت مسافران تاثیر فراوانی دارد. «خلیفه‌سلطانی»، «معینی‌طبا» و «قلانی» (۱۳۹۱) به بررسی عوامل موثر بر احساس امنیت گردشگران خارجی در اصفهان با توجه به دو متغیر کلیدی حضور و عملکرد نیروی انتظامی و تبلیغات ارائه‌شده در خصوص مسائل امنیتی برای گردشگران پرداختند. جامعه آماری این پژوهش شامل گردشگران خارجی شهر اصفهان بودند. نتایج نشان داد که بین دو متغیر حضور و عملکرد نیروی انتظامی و همچنین تبلیغات ارائه‌شده در رسانه‌های جمعی در خصوص مسائل امنیتی و احساس امنیت گردشگران خارجی در اصفهان، پیوستگی آماری معنی‌داری وجود دارد. «حبیب‌زاده» (۱۳۹۳) نقش سازمان‌های غیرامنیتی در ایجاد بسترهای امنیت در شهرهای ساحلی شهرستان بندرعباس را بررسی کرد. جامعه آماری این پژوهش شامل متخصصان و کارشناسان در حوزه‌های ارتباطات بین‌سازمانی و نظم و امنیت ساحلی بود. نتایج نشان داد که سازمان‌های غیررسمی تمایل بیشتری به برقراری ارتباط با پلیس برای پیشگیری جرم دارند. «ربانی»، «شاهیوندی»، «دهقان‌نیا» و «حضرت» (۱۳۹۰) پژوهشی با عنوان «نقش پلیس در تأمین امنیت و جذب گردشگر در شهر اصفهان» انجام دادند؛ جامعه آماری این پژوهش شامل گردشگران خارجی شهر اصفهان بود. بالابودن میزان رضایت‌مندی گردشگران خارجی از امنیت شهر اصفهان از نتایج مهم این پژوهش است. «صیدایی» و «هدایتی‌مقدم» (۱۳۸۹) در پژوهشی با عنوان «نقش امنیت در توسعه گردشگری» به بررسی نقش امنیت در توسعه پایدار گردشگری و موانع اصلی توسعه جهانگردی در ایران پرداختند و راهکارهای مناسبی را برای ارتقای صنعت گردشگری ارائه دادند. «عبدی» و «بهاری» (۱۳۸۶) پژوهشی با عنوان «تعامل

پلیس با مدارس و تأثیر آن بر کاهش جرایم، رویکرد آگاه‌سازی» انجام دادند که جامعه آماری آن شامل کارکنان و مربیان مدارس پسرانه شمال شرق تهران بود. نتیجه این پژوهش بیانگر این است که میان تعامل پلیس با مدارس و کاهش جرایم رابطه معناداری وجود دارد؛ همچنین نتایج پژوهش نشان‌دهنده این است که هر یک از این متغیرها با کاهش جرایم ارتباط معنادار و مستقیمی دارند. «صفایی» (۱۳۸۵) در پژوهشی با عنوان «عملکرد ناجا در تأمین امنیت گردشگری خارجی از منظر مسئولان و کارشناسان مرتبط شهر اصفهان» به این نتایج رسیدند: عملکرد فرماندهی انتظامی استان اصفهان به‌منظور تأمین امنیت گردشگری در چهار مولفه اصلی شامل: اطلاع‌رسانی، گشت و کنترل، رسیدگی به شکایت‌ها و ارائه خدمات، مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه، تفاوت معناداری میان این چهار مولفه و عملکرد نیروی انتظامی مشاهده نشد و اولویت‌بندی عوامل موثر بر تأمین امنیت گردشگران خارجی به‌ترتیب رسیدگی به شکایت‌ها، ارائه خدمات، گشت و کنترل و پیشگیری و اطلاع‌رسانی است.

مدل مفهومی پژوهش

باتوجه به مدل مفهومی، فرضیه‌های پژوهش به صورت زیر تدوین شدند:

- تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های کرمانشاه مؤثر است.
- تعامل رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های کرمانشاه مؤثر است.
- تعامل رؤسای کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های کرمانشاه مؤثر است.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش گردآوری داده‌ها به صورت توصیفی-تحلیلی است که به روش پیمایشی انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل مدیران شهرداری کرمانشاه (شامل ۸ منطقه شهرداری بالغ بر ۳۲ نفر)، مدیران اداره میراث فرهنگی شهرستان (۱۲ نفر)، رؤسا و معاونان کلانتری‌ها (۱۵ کلانتری بالغ بر ۶۰ نفر)، رؤسا، معاونان و کارشناسان پلیس پیشگیری و آگاهی فرماندهی انتظامی شهرستان کرمانشاه (۲۶ نفر) و دادستان، دادیار و بازپرس شهر کرمانشاه (۱۱ نفر)، در مجموع بالغ بر ۱۴۱ نفر در نظر گرفته شد. با استفاده از فرمول کوکران، ۱۰۳ نفر به عنوان نمونه به روش تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه با مقیاس لیکرت بود و برای سنجش روایی محتوایی در اختیار اساتید راهنما و مشاور قرار گرفت و اصلاح‌های لازم بر روی آن انجام شد. پایایی پرسشنامه نیز با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ انجام شد که برای همه متغیرها بالای ۰/۷ به دست آمد. در این پژوهش، تحلیل داده‌ها در دو سطح آمار توصیفی و آمار استنباطی (آزمون رگرسیون خطی و رگرسیون گام به گام) انجام شد.

یافته‌ها

براساس هدف‌های پژوهش، تعامل رؤسای کلانتری‌های شهر کرمانشاه با سه سازمان دادسرای عمومی و انقلاب، شهرداری و میراث فرهنگی و گردشگری به شرح جدول‌های ادامه، مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت.

جدول ۱. خلاصه مدل رگرسیونی تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه

ضریب R Square	ضریب R	
۰/۱۴۲	۰/۳۸۴	مدل رگرسیونی

جدول ۱ که خلاصه مدل متغیر مستقل و وابسته را گزارش می‌کند. ضریب R، همبستگی خطی بین متغیر مستقل تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب و متغیر وابسته ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه را نشان می‌دهد که برابر با ۰/۳۸ است. R'square (R^2)، ضریب تعیین یا واریانس ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه را برحسب تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب نشان می‌دهد. ضریب تعیین این مدل ۰/۱۴۲ است و به این معنی است که متغیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب، به‌تنهایی می‌تواند ۰/۱۴ درصد از تغییرهای ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه را تعیین کند.

جدول ۲. ضریب رگرسیونی تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه

سطح معناداری	ضریب رگرسیونی استاندارد شده	ضریب رگرسیونی استاندارد نشده		مدل
		مقدار B	خطای استاندارد	
۰/۰۰۰		۲۸/۵۱۴	۳/۴۲۴	مقدار ثابت
۰/۰۰۰	۰/۶۷۷	۰/۵۷۱	۰/۰۸۲	تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب

در جدول ۲ ضریب رگرسیون خطی برای بررسی فرضیه فرعی اول نشان داده شده است. با توجه به مقدار B و Beta و سطوح معناداری؛ می‌توان گفت، متغیر تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب اثر قابل توجهی بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه دارد. مقدار B که حدود ۰/۵۷ است و مقدار Beta که حدود ۰/۶۸ است، و سطح معناداری آن که ۰/۰۰۰ است، حاکی از این است که هر واحد تغییر در تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب، می‌تواند حامل ۰/۶۸ واحد تغییر در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های

شهرستان کرمانشاه در سطح معناداری $p < 0/000$ باشد.

جدول ۳. خلاصه مدل رگرسیونی تعامل رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه

ضریب R Square	ضریب R	
۰/۳۵۸	۰/۴۸۲	مدل رگرسیونی

مطابق داده‌های جدول ۳. ضریب R که همبستگی خطی بین متغیر مستقل تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری و متغیر وابسته ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها را نشان می‌دهد برابر با ۰/۴۸ است و R'square (R^2) یا ضریب تعیین که واریانس ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه را برحسب تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری نشان می‌دهد ۰/۳۵ است. این مقادیر نشان می‌دهند که متغیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری می‌تواند به تنهایی، ۰/۳۵ درصد از تغییرهای ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه را تبیین کند.

جدول ۴. ضریب رگرسیونی رابطه تعامل رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه

سطح معناداری	ضریب رگرسیونی استاندارد شده	ضریب رگرسیونی استاندارد نشده		مدل
	مقدار Beta	خطای استاندارد	مقدار B	
۰/۰۰۰		۳/۱۱۴	۲۷/۳۳۵	مقدار ثابت
۰/۰۰۰	۰/۶۲۲	۰/۰۸۱	۰/۵۳۲	تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادرسی عمومی و انقلاب و شهرداری

در جدول ۴. ضریب رگرسیون خطی متعلق به فرضیه دوم نشان داده شده است. با توجه به مقادیر B و Beta و سطوح معناداری؛ می‌توان گفت، متغیر تعامل رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری اثر قابل توجهی بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه دارد. مقدار B که حدود ۰/۵۳ است و مقدار Beta که حدود ۰/۶۲ است، و سطح معناداری این رابطه که ۰/۰۰۰ است، حاکی از این است که هر واحد تغییر در تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری، می‌تواند

حامل $0/62$ واحد تغییر در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه در سطح معناداری $p < 0/000$ باشد.

جدول ۵. خلاصه مدل رگرسیونی تعامل رؤسای کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه

ضریب R Square	ضریب R	
۰/۲۷۸	۰/۴۱۲	مدل رگرسیونی

طبق اطلاعات جدول ۵. مقدار R'square نشان می‌دهد متغیر مستقل تعامل رؤسای کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری، به‌تنهایی $0/27$ از تغییرهای متغیر وابسته را تعیین می‌کند. درحالی‌که ضریب R نشان می‌دهد که این اثرگذاری، $0/41$ یک اثر واقعی است.

جدول ۶. ضریب رگرسیونی تعامل رؤسای کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه

سطح معناداری	ضریب رگرسیونی استاندارد شده	ضریب رگرسیونی استاندارد نشده		مدل
	مقدار Beta	خطای استاندارد	مقدار B	
۰/۰۰۰		۲/۸۲۱	۲۴/۱۱۶	مقدار ثابت
۰/۰۰۰	۰/۵۷۸	۰/۰۷۸	۰/۵۱۲	تعامل رؤسای کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری

در جدول ۶. ضریب رگرسیون خطی متعلق به فرضیه سوم نشان داده شده است. با توجه به مقادیر B و Beta و سطوح معناداری؛ می‌توان گفت، متغیر تعامل رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری اثر قابل توجهی بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه دارد. مقدار B که حدود $0/51$ است و مقدار Beta که حدود $0/58$ است، و سطح معناداری این رابطه که $0/000$ است، حاکی از این است که هر واحد تغییر در تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری، می‌تواند حامل $0/58$ واحد تغییر در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه در سطح معناداری $p < 0/000$ باشد.

اطلاعات جدول ۷ که برای بررسی تأثیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه، انجام شد نشان می‌دهد که متغیرها در ۳ گام وارد معادله رگرسیونی شده‌اند. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، در گام اول فقط تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب؛ در گام دوم متغیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری (به همراه متغیر قبلی)؛ و در گام سوم متغیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری (به همراه متغیرهای قبلی) وارد معادله شده‌اند.

جدول ۷. مدل رگرسیونی خطی چندگانه و متغیرهای وارد شده در هر گام

گام‌ها	متغیرهای وارد شده در مدل	روش
گام اول	تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب	گام به گام
گام دوم	تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب و شهرداری	گام به گام
گام سوم	تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب و شهرداری و اداره میراث فرهنگی و گردشگری	گام به گام

متغیرهای وارد شده: متغیرهای اصلی تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب، تعامل با شهرداری و تعامل با اداره میراث فرهنگی و گردشگری
متغیرهای خارج شده: تعامل با اداره میراث فرهنگی و گردشگری
متغیر وابسته: ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها

جدول ۸. خلاصه مدل رگرسیونی تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها

گام‌ها	ضریب R	ضریب R Square
گام اول	۰/۵۱۲	۰/۳۶۲
گام دوم	۰/۵۲۸	۰/۳۸۴

- متغیرهای پیش‌بین در گام اول: تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب

- متغیرهای پیش‌بین در گام دوم: تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب و تعامل با شهرداری

- متغیر وابسته: ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها

براساس داده‌های جدول ۸، ضریب R ، همبستگی خطی بین متغیرهای مستقل تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها و متغیر وابسته ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه را نشان می‌دهد که برای هر یک از گام‌ها به‌طور جداگانه، محاسبه شده است. در گام اول R^2 (یا همان ضریب تعیین، واریانس ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها را فقط برحسب تعامل رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب نشان می‌دهد. R^2 یا ضریب تعیین این مدل در گام اول ۰/۳۶ است. این بدان معنی است که فقط متغیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری با دادسرای عمومی و انقلاب می‌تواند ۳۶ درصد از تغییرهای ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه را تعیین کند. نکته مهم این‌که با توجه به ضریب R می‌توان گفت این تعیین‌کنندگی یک مقدار حقیقی است نه تصادفی. در گام دوم، مقدار R^2 یا ضریب تعیین ۰/۳۸ است. به این معنی که تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری با دادسرای عمومی و انقلاب و تعامل با شهرداری هر دو با هم می‌توانند ۳۸ درصد از تغییرهای ارتقاء امنیت در تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه را تعیین کنند. با توجه به ضریب R هم می‌توان گفت این تعیین‌کنندگی یک مقدار حقیقی است.

جدول ۹. ضرایب رگرسیونی تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها

سطح معناداری	ضریب رگرسیونی استاندارد شده	ضریب رگرسیونی استاندارد نشده		متغیرهای وارد شده در هر گام	گام‌ها
	مقدار Beta	خطای استاندارد	مقدار B		
۰/۰۰۰		۱/۱۰۶	۲۳/۰۶۸	مقدار ثابت	گام اول
۰/۰۰۰	۰/۴۵۲	۰/۱۱۸	۰/۳۸۴	تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب	
۰/۰۰۰		۱/۵۱۱	۲۳/۰۶۸	مقدار ثابت	گام دوم
۰/۰۰۰	۰/۳۹۲	۰/۱۱۲	۰/۲۱۲	تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب	
۰/۰۰۰	۰/۳۴۲	۰/۱۳۲	۰/۴۱۲	تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری	

در جدول ۹، ضرایب رگرسیون خطی چندگانه به تفکیک هر گام نشان داده شده است. از آنجا که در هر گام، متغیرهایی به مدل اضافه می‌شود و مقادیر گام پیشین را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد؛ بنابراین در روش گام به گام، فقط به تفسیر نتایج گام نهایی (در اینجا گام دوم) اکتفا می‌شود. با توجه به مقادیر Beta و سطح معناداری؛ باید گفت تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب، بیشترین تأثیر را بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه دارد؛ بنابراین در گام اول، وارد معادله رگرسیونی شد. هر واحد تغییر در شاخص تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب، می‌تواند حامل ۰/۳۹ واحد تغییر در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه و در سطح معناداری $p < 0/000$ باشد.

در گام بعدی، با توجه به مقادیر Beta و سطح معناداری؛ می‌توان گفت تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری، بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه تأثیر دارد، بنابراین در گام دوم، این متغیر به همراه متغیر قبلی وارد معادله رگرسیونی شدند. هر واحد تغییر در تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری، می‌تواند حامل ۰/۳۴ واحد تغییر در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه و در سطح معناداری $p < 0/001$ باشد، با عنایت به معادله رگرسیونی گام به گام برای پیش‌بینی مقادیر متغیر وابسته (ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه) براساس متغیرهای مستقل باقی‌مانده در مدل (تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب و تعامل با شهرداری) می‌توان یک معادله به صورت زیر محاسبه کرد:

$$Y = a + bx_1$$

$$Y = a + bx_1 + bx_2$$

ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه = $23/06 + 0/384$ (تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب).

ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه = $23/06 + 0/384 + 0/412$ (تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب + تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری).

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج بررسی نشان داد که طبق محاسبه رگرسیون خطی ساده، تعامل‌های برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با دادسرای عمومی و انقلاب تاثیر معناداری در سطح اطمینان کمتر از ۰/۰۵ بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهری شهرستان کرمانشاه دارد؛ ضریب رگرسیون خطی برای بررسی این رابطه، نشان داد، متغیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌های فرماندهی انتظامی استان کرمانشاه با دادسرای عمومی و انقلاب اثر قابل ملاحظه‌ای بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های این شهرستان دارد. تعامل کارشناسان و مدیران کلانتری‌های تابعه سطح شهرستان کرمانشاه با دادسراهای مربوطه برحسب وظیفه ذاتی و قانونی و اقدام‌های مشترک و مشارکتی، به‌تنهایی می‌تواند ۱۴ درصد از تغییرهای ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های این شهرستان را تعیین کند؛ نتایج این یافته پژوهش با نتایج پژوهش «ابراهیمی» (۱۳۹۵) مبنی بر نقش تعامل برون‌سازمانی پلیس در مدیریت پیشگیری از جرایم در شرق تهران، همسو است و در یک راستا قرار دارند. «ابراهیمی» در پژوهش خود بیان می‌کند که تعامل کلانتری‌ها با مدارس، قوه قضاییه و شهرداری دارای توزیع نرمال بوده و تعامل پلیس با مدارس، قوه قضاییه، شهرداری در سطح اطمینان ۹۵ درصد مثبت و معنادار است؛ به‌عبارتی معتقد است شیوه‌های تعامل برون‌سازمانی پلیس با سازمان‌های رسمی مطرح شده می‌تواند در مدیریت پیشگیری از جرم مفید و موثر واقع شود، همچنین با پژوهش «کشتکار» و «عبدالرحمانی» (۱۳۹۳) مبنی بر نقش تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری در پیشگیری از جرائم در شهر کرمانشاه نیز همسو بوده و در یک راستا قرار دارد، با این تفاوت که پژوهش یادشده تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها بر پیشگیری از جرم را مورد بررسی قرار داده و در پژوهش خود به این نتیجه رسیده‌اند که متغیرهای مهارت‌های ارتباطی کلامی و غیرکلامی، تعامل‌های رسمی و تعامل‌های غیر رسمی به‌طور هم‌زمان رابطه معناداری با متغیرهای تعامل‌های برون‌سازمانی در پیشگیری از جرائم دارند که از این جهت، این پژوهش‌ها از نظر ارتباط موضوعی و محتوایی و حصول نتیجه در یک راستا قرار دارند. همچنین با پژوهش «رینر» (۱۳۸۶) که بررسی انواع راهبردهای پیشگیری و کنترل جرم با تاکید بر سازمان‌های رسمی و غیررسمی پرداخته و رویکرد ارتباطات برون‌سازمانی پلیس با سایر سازمان‌ها را کلید اساسی و مولفه اصلی پیشگیری

از بروز و گسترش جرم در جامعه عنوان می‌کند، هم‌راستا است. بنابراین در این فرضیه نیز تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با سازمان‌های رسمی و به‌طور ویژه با دادسرای عمومی و انقلاب در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه مدنظر بوده و همان‌طور که ملاحظه شد نتایج نشان‌دهنده تاثیر تعامل کلانتری‌ها با دادسرا در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها بود، بنابراین راهبردها و رویکردهای تعامل‌های برون‌سازمانی اعم از تعامل‌های رسمی و قانونی، نشست‌های مشترک با دادسرای عمومی و انقلاب مهم‌ترین یافته و دستاورد این طرح پژوهشی برای کنترل جرم و ناامنی و ارتقاء امنیت در حوزه تفرجگاه‌های شهری کرمانشاه است.

همچنین براساس محاسبه آزمون رگرسیون خطی ساده، تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌های کرمانشاه با شهرداری (مدیران و کارشناسان شهرداری) تاثیر معناداری در سطح اطمینان کمتر از ۰/۰۵ بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های این شهرستان دارد؛ ضریب رگرسیون خطی برای بررسی این تاثیر، نشان داد، متغیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها سطح شهرستان کرمانشاه با شهرداری اثر قابل توجهی بر ارتقاء امنیت و کنترل بی‌نظمی و ناامنی در حوزه تفرجگاه‌های این شهر دارد. مولفه‌های آماری از جمله مقدار B که حدود ۰/۵۳ است و مقدار Beta که حدود ۰/۶۲ است، نشان‌دهنده عمق این تاثیر است و همچنین ضریب R که حاکی از همبستگی خطی بین تعامل برون‌سازمانی فرماندهان و مدیران کلانتری‌های تابعه فرماندهی انتظامی کرمانشاه با اداره شهرداری در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها است، برابر با ۰/۴۸ است و ضریب تعیین (R^2) یا واریانس ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های این شهر برحسب تعامل برون‌سازمانی (اعم از تعامل‌های رسمی، قانونی، نشست‌های مشترک، همایش‌ها و...) مدیران و فرماندهان کلانتری‌ها با اداره شهرداری مقدار ۰/۳۵ محاسبه شد که نشان می‌دهد متغیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با شهرداری می‌تواند به‌تنهایی، ۳۵ درصد از تغییرهای ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه را تبیین کند. این یافته با نتایج پژوهش «ایران‌نژاد» (۱۳۹۳) مبنی بر تاثیر ارتباطات بین سازمانی در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها و گردشگاه‌های استان گلستان در چهار بعد همکاری، هماهنگی، حمایت و رقابت بین سازمانی، همسو است و با پژوهش «حبیب‌زاده» (۱۳۹۳) مبنی بر نقش سازمان‌های غیرامنیتی در ایجاد بسترهای امنیت شهرهای

ساحلی و پژوهش «صفایی» (۱۳۸۵) با عنوان عملکرد ناجا در تأمین امنیت گردشگری خارجی از نظر مسئولان و کارشناسان مرتبط در شهر اصفهان در چهار مولفه اصلی اطلاع‌رسانی، گشت و کنترل، رسیدگی به شکایت‌ها و ارائه خدمات سو بوده و یا حداقل ارتباط موضوعی دارند.

همچنین این یافته پژوهش حاضر با یافته‌های پژوهش «شیراوژن» و «کرمی» (۱۳۹۲) مبنی بر بررسی رابطه نیروی انتظامی و امنیت تفرجگاه‌ها با کمک سازمان‌های مردم‌نهاد از نظر موضوعی و دستیابی به نتیجه مشترک، ارتباط نزدیکی دارد؛ آنها بیان کرده‌اند که گسترش و تقویت هماهنگی بین دولت و مردم در چارچوب سازمان‌های مردم‌نهاد موجب ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها شده است و سازمان‌های مردم‌نهاد را به‌منظور ایجاد احساس امنیت تفرجگاه‌ها و به‌وسیله ارتباط میان شهروندان، عامل مهم و اساسی برای ایجاد امنیت و کمک به نیروی انتظامی می‌دانند که در پژوهش حاضر نیز تعامل برون‌سازمانی با مهم‌ترین سازمان‌های رسمی و مردمی جامعه از جمله شهرداری در ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه تاثیرگذارند.

براساس محاسبه رگرسیون خطی ساده، تعامل‌های برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری تاثیر معناداری در سطح اطمینان کمتر از ۰/۰۵ بر ارتقاء امنیت تفرجگاه‌ها و حوزه‌های گردشگری شهرستان کرمانشاه دارد، ضریب رگرسیون خطی برای بررسی این رابطه، نشان داد، متغیر تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری اثر قابل توجهی بر ارتقاء امنیت (چه امنیت ذهنی و چه امنیت عینی) و کنترل ناهنجاری و بی‌نظمی‌های موجود در حوزه تفرجگاه‌های این شهرستان دارد. این تعامل‌ها اعم از تعامل‌های رسمی، برگزاری همایش‌ها و نشست‌های مشترک، انجام اقدام‌های مشارکتی و ایجابی با هدف کنترل جرم و ناامنی در حوزه‌های گردشگری و تفرجگاه‌ها است و با اداره میراث فرهنگی و گردشگری مقدار ۰/۲۷ محاسبه شد؛ به این معنی که تعامل رؤسای کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری می‌تواند به‌تنهایی، ۲۷ درصد از تغییرهای ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهر کرمانشاه را تبیین کند؛ این یافته با نتایج پژوهش «ربانی» و همکاران (۱۳۹۰) درخصوص بالابودن میزان رضایت‌مندی گردشگران خارجی از امنیت شهر اصفهان همسو است. همچنین با پژوهش «پهلوان دلیر» (۱۳۹۱) درخصوص تاثیر مولفه‌های آموزشی، قطعه‌بندی و حضور

به‌موقع کارکنان پلیس در افزایش و ارتقاء احساس امنیت مسافران همسو است. همچنین با پژوهش «خلیفه سلطانی» و همکاران (۱۳۹۱) که نشان داد بین دو متغیر حضور و عملکرد نیروی انتظامی و همچنین تبلیغات ارائه‌شده در رسانه‌های جمعی در خصوص مسائل امنیتی و احساس امنیت گردشگران خارجی در اصفهان، هم از نظر موضوعی و هم از نظر حصول نتیجه در برخی از شاخص‌ها همسو است، با این تفاوت که پژوهش حاضر در این فرضیه بیشتر به بعد ارتباطات و تعامل‌های برون‌سازمانی فرماندهان و مدیران کلانتری‌ها با اداره میراث فرهنگی و گردشگری را مورد بررسی قرار داده است. این پژوهش تاثیر مثبت و معنادار تعامل و همکاری‌های مشترک و مدیریت مشارکتی و فرصت‌ساز در حوزه امنیت و خدمات گردشگری با هدف ارتقاء امنیت تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه را مهم‌ترین دستاورد برای توسعه نظم و امنیت و کاهش جرم در حوزه‌های گردشگری و به‌ویژه تفرجگاه‌ها می‌داند.

باتوجه به نتایج به‌دست آمده از پژوهش پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

- برای پیشگیری از جرم و بی‌نظمی و ناهنجاری در حوزه تفرجگاه‌های شهرستان کرمانشاه سند راهبردی تعامل برون‌سازمانی با دادسرای عمومی و انقلاب تدوین شود و با تنظیم تفاهم‌نامه‌های همکاری مشترک (کلانتری‌ها و دادسرای عمومی و انقلاب) می‌تواند ناهنجاری‌ها و جرائم حوزه تفرجگاه‌ها را تا حد زیادی تحت کنترل درآورد. همچنین راه‌اندازی هیئت‌های اندیشه‌ورزی راهبردی در سطح فرماندهی انتظامی استان کرمانشاه و با محوریت پلیس پیشگیری و کلانتری‌ها با مشارکت مدیران دادسرای عمومی و انقلاب می‌تواند باعث تسهیل تعامل‌های رسمی و غیررسمی بین سازمانی شود.
- پیشنهاد می‌شود با راه‌اندازی و سازماندهی کمیته مشاوران متشکل از مشاوران دادسرای عمومی و انقلاب و کلانتری‌ها، چالش‌های حوزه جرائم و امنیت تفرجگاه‌ها شناسایی و اولویت‌بندی شده و با کاهش جرم، بی‌نظمی، ضمن اشراف بر نقاط کور تفرجگاه‌ها، ضریب ایمنی و امنیت آنها افزایش یابد.
- پیشنهاد می‌شود با برنامه‌ریزی‌های مناسب و سیاست‌گذاری‌های راهبردی به‌منظور برقراری تعامل بین سازمانی پلیس (کلانتری‌ها) با شهرداری به‌صورت متقابل، سعی شود که از اطلاعات

هر دو سازمان، منابع انسانی و امکانات و تجهیزات (خدماتی و انتظامی) با هدف ارتقاء و توسعه امنیت پایدار در تفرجگاه‌ها استفاده شود؛ چنانچه سیاستگذاری و خط و مشی‌گذاری‌های راهبردی در حوزه‌های مدیریت انتظامی و مدیریت شهری به‌صورت متمرکز انجام شود ضمن پیشگیری از برخی آسیب‌های اجتماعی، با ارائه راهکارها و فرصت‌های جایگزین زمینه مشارکت سایر سازمان‌ها نیز فراهم شده و می‌توان ضریب امنیت در تفرجگاه‌ها را افزایش داد.

فهرست منابع

- آقاجانی، حسنعلی. (۱۳۸۸). هماهنگی درون‌سازمانی و برون‌سازمانی. مازندران: نشر دانشکده اقتصادی و اداری دانشگاه مازندران
- ابراهیمی، ابوالفضل. (۱۳۹۵). بررسی نقش تعامل برون‌سازمانی پلیس در مدیریت پیشگیری از جرائم در شرق تهران. فصلنامه دانش انتظامی شرق تهران، ۳(۱۱)، صص. ۶۷-۹۷. قابل بازیابی از:
http://pok.jrl.police.ir/content.php?pagename=show-article&request_id=146691&journal_id=65
- ایران‌نژاد، علیرضا. (۱۳۹۳). بررسی ارتباطات بین سازمانی در ارتقاء امنیت تفرجگاهها و گردشگاه‌های استان گلستان. فصلنامه دانش انتظامی گلستان، ۵(۱۷)، صص. ۵۷-۷۲. قابل بازیابی از:
http://journals.police.ir/content.php?pagename=show-article&request_id=5875&journal_id=55
- پهلوان‌دلیر، حسین. (۱۳۹۱). شناسایی علل ارتقاء احساس امنیت در پارک جنگلی گلستان. (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه علوم انتظامی امین.
- حبیب‌زاده، اصحاب. (۱۳۹۳). نقش سازمان‌های غیرامنیتی در ایجاد بسترهای امنیت در شهرهای ساحلی. فصلنامه دانش انتظامی هرمزگان، ۵(۱۰)، صص. ۶۳-۸۳. قابل بازیابی از:
http://talar.jrl.police.ir/content.php?pagename=show-article&request_id=47052&journal_id=38
- خلیفه‌سلطانی، سیدمحسن، معینی‌طبا، فاطمه‌السادات و قلانی، نسرین. (۱۳۹۱). بررسی عوامل موثر بر احساس امنیت گردشگران خارجی در اصفهان. فصلنامه پژوهش‌های راهبردی امنیت و نظم اجتماعی، ۱(۱)، صص. ۳۹-۵۸. قابل بازیابی از:
<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=196091>
- محمدنژادآبادی، علی اصغر؛ بابائیان، علی؛ داوودیان، محسن و سالار، روح‌الله. (۱۳۹۲). نقش فرماندهان و مدیران امنیتی در احساس امنیت صنعت گردشگری (مورد مطالعه: استان مازندران). فصلنامه دانش انتظامی مازندران، ۷(۲۵)، صص. ۱۵۷-۱۷۲. قابل بازیابی از:
http://pmsq.jrl.police.ir/content.php?pagename=show-article&request_id=54340&journal_id=42
- رینر، رابرت. (۱۳۸۶). نظم و قانون: یک راهنمای مفید برای شهروندان در مورد جرم و واپایش آن. (نعیم یاوری، مترجم). تهران: معاونت آموزش نیروی انتظامی.
- ربانی، رسول؛ شاهبوندی، احمد؛ دهقان‌نیا، محمد و ناظرحضرت، منصور. (۱۳۹۰). نقش پلیس در تامین امنیت و جذب گردشگر: نمونه موردی شهر اصفهان. فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی، ۶(۲۶)، صص. ۳۹-۶۰. قابل بازیابی از:
<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/971029>

- زنگنه، مهدی و شرفی، زکیه. (۱۳۹۳). تحلیل عوامل موثر بر احساس امنیت اجتماعی در پارکهای شهر اصفهان. *فصلنامه دانش انتظامی اصفهان*، ۱(۳)، صص. ۲۳-۴۴. قابل بازیابی از:
http://journals.police.ir/content.php?pagename=show-article&request_id=62596&journal_id=80
- شیراوژن، رضا و کرمی، علی. (۱۳۹۲). بررسی رابطه نیروی انتظامی و امنیت تفرجگاه‌ها با کمک سازمان‌های مردم‌نهاد. *فصلنامه دانش انتظامی لرستان*، ۲(۲)، صص. ۷۱-۹۲. قابل بازیابی از:
http://journals.police.ir/content.php?pagename=show-article&request_id=5729&journal_id=49
- صفایی، منوچهر. (۱۳۸۵). عملکرد ناجا در تأمین امنیت گردشگری خارجی از منظر مسئولان و کارشناسان ذیربط در شهر اصفهان. (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه علوم انتظامی امین.
- صدیایی، سیداسکندر و هدایتی‌مقدم، زهرا. (۱۳۸۹). نقش امنیت در توسعه گردشگری. *فصلنامه علوم اجتماعی*، ۴(۸)، صص. ۹۷-۱۱۰. قابل بازیابی از: <https://www.sid.ir/Fa/Journal/ViewPaper.aspx?id=138858>
- عبدی، توحید و بهاری، عباس. (۱۳۸۶). تعامل پلیس با مدارس و تاثیر آن بر کاهش جرایم، رویکرد آگاه‌سازی. *فصلنامه پژوهش‌های (مطالعات) مدیریت انتظامی*، ۲(۲)، صص. ۱۷۱-۱۸۶. قابل بازیابی از:
<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/913127>
- عبدالرحمانی، رضا و حبیب‌زاده، اصحاب. (۱۳۹۵). نقش ارتباطات بین سازمانی نیروی انتظامی در ارتقاء امنیت عمومی، (مورد مطالعه: شهر بندرعباس). *فصلنامه پژوهش‌های (مطالعات) مدیریت انتظامی*، ۱(۲)، صص. ۲۶۱-۲۹۰. قابل بازیابی از: <http://pubj.ricest.ac.ir/index.php/code9mm/article/view/6284>
- کشتکار، رسول و عبدالرحمانی، رضا. (۱۳۹۳). بررسی نقش تعامل برون‌سازمانی رؤسای کلانتری در پیشگیری از جرائم در شهر کرمانشاه. *فصلنامه پژوهش‌های (مطالعات) مدیریت انتظامی*، ۹(۳)، صص. ۴۱۴-۴۴۱. قابل بازیابی از:
<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=317747>
- نجفی ابرندآبادی، علی حسین. (۱۳۷۸). پیشگیری از بزهکاری و پلیس محلی. *مجله پژوهش حقوقی*، ۱۵(۲۵ و ۲۶)، صص. ۱۲۹-۱۵۰. قابل بازیابی از: <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/71831>

Mazerolle, L., Kadleck, Green, C. and Roehl, J. (1998). Controlling drug and disorder problems: the role of place managers. *Criminology*, (36), pp. 371-404. Retrieved from: <https://doi.org/10.1111/j.1745-9125.1998.tb01252.x>

Jones, Elizabeth. (2004). Organizational communication: challenges the new century: international communication association. *Journal of communication*. 54(4), pp. 588- 816. Retrieved from: <https://DOI.org/10.1111/j.1460-2466.2004.tb02652.x>